

Project.

1.	D. Ios. VOLCKM. L'ecmann de privilegiis milienum.	24.
2.	Eiusdem de jure bellic.	26.
3.	— de Filio: 3. p. c.	27.
4.	— de famâ.	28.
5.	— de Jure constituerendi.	29.
6.	— — delictus poena gladii coa- cendis.	30.
7.	— — jure venationis.	31.
8.	— — penitentia.	32.
9.	— — eo quid circa dies iustum ex restituim alienatione libert.	33.
10.	— — studiorum privilegiis.	34.
11.	— — jure vario.	35.
12.	— — jurisdictione ergo turbation	
13.	— — opestate.	
14.	— — Successione et electione in Imp Cath. Rom. Germ.	36.
15.	— — Casibus fortuitis.	37.
16.	— — Alij regis.	
17.	— — comodato.	38.
18.	— — jure asylorum.	
19.	— — privilegiis.	39.
20.	— — usq; nibz.	40.
21.	— — amore.	
22.	— — wd. 6.	

Wd. 66.

23. Ego. de potestate Legion Amoyen.
24. — — velli conteris.
25. — — potestate ego. jure et privilegio
26. — — Auguſta.
27. — — Sequeſtratione.
28. — — obligationum conuipione et
29. — — desuipicatione.
30. — — pignoribus.
31. — — iure aſylum.
32. — — iugitionibz Imp. Germ. Diſcenſus
Lamerati, Aulico, Rorwicenſi.
33. — — varattaria.
34. — — iurisdictione per turbatione
et fato.
35. de Deicōmiffis ex crux contrefactio-
ne per alienationem eptid fami-
liam refelampibz.
36. — dc eo quod p̄tā ex circa optionem
nivens hoc dicit.
37. — An et quateng Principes Comites et
Barones alius s. R. S. Statu in diſco-
nig. mis. tota dico eis possint.
38. — de iure consulto.
39. — aſtimio van Denis mi Onſlags.
40. — pure obuilettū van Koongriff

1538

P

D

& A

Pr

DFG

DEO TER-OPT. MAX. AUSPICE,
DISPUTATIO JURIDICA, 9.
17

DE
COMMODATO,

Quam
Magnifico, Nobilissimo, Consultissimoq; J Ctorum
Ordine in Illustri Salana consentiente,

SUB PRÆSIDIO

VIRI
AMPLISSIMI, CONSULTISSIMI, ATQUE
EXCELLENTISSIMI

DN. JOHANNIS VOLK.

Bechmans / J. U. D. Famigeratissimi, Curiæ Provincia-
lis Saxonicae, quæ Jenæ est, Advocati Ordinarii gravissimi,

Patroni ac Preceptoris sui omni honoris &
observantia cultu etatem prosequendi,

Publicæ disquisitioni submittit

In Auditorio J Ctorum,

Ad diem Martii

MICHAEL HENCKELIUS,

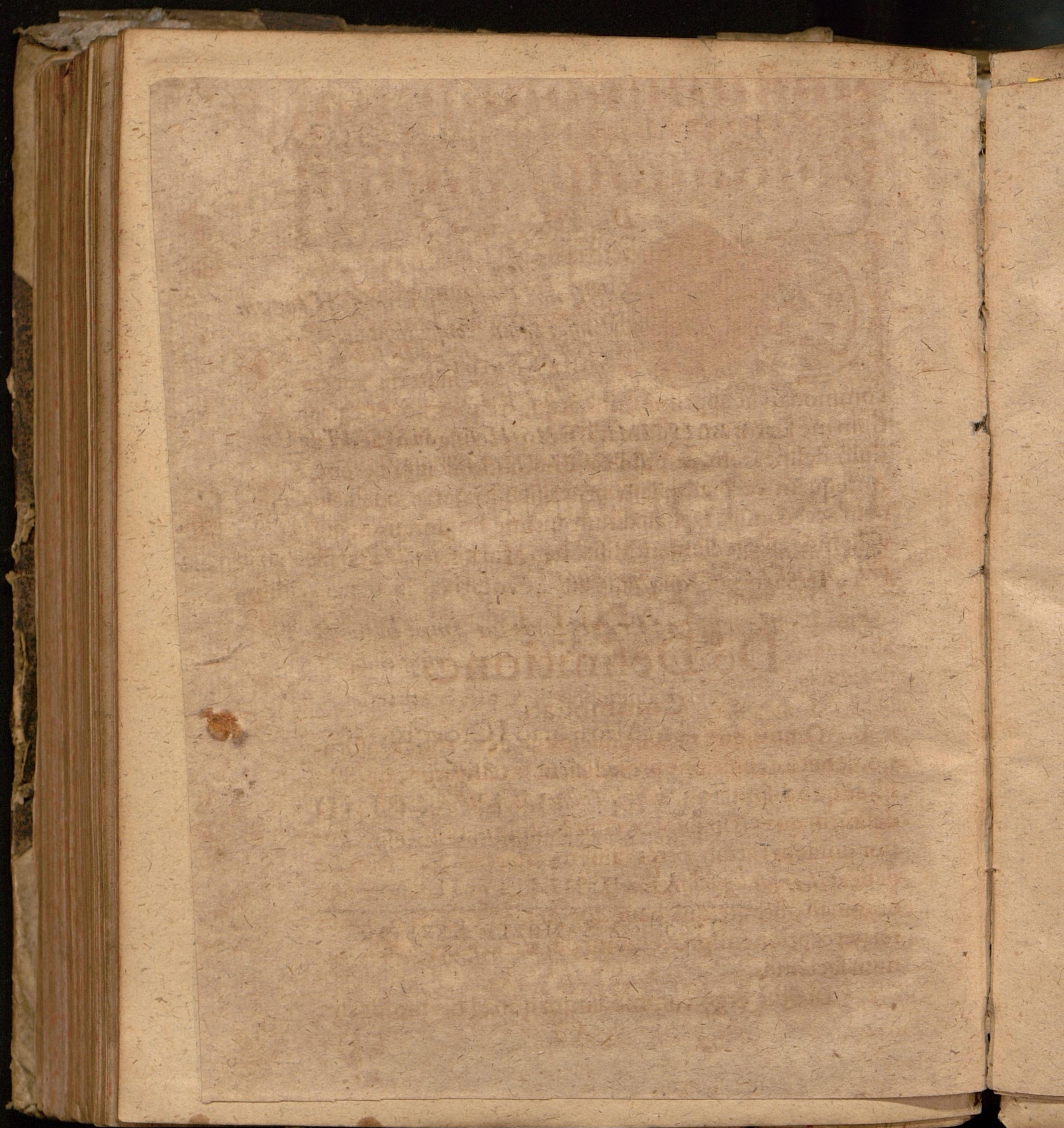
Ilmena-Thuringus, Aut. & Resp.

ANNO

ACADEMIA IVBILAO.

Typothetâ SAMUEL KREBSIO.

D. D.

Cum quotidianā, & quæ in vitâ civili usum habent frequentem pleniū sint attingenda & pertractanda, ut docet Paulus Ictus in l. 25. pr. ff. de liber. legat. & Ulpianus in l. 1. pr. ff. de suspect. tut. materia autem commodati sit apprimè utilis, atque frequens, operæ pretium me facturum existimavi, si eam pro ingenii mei mōdulo delinearem, & publicæ disquisitioni subjicerem. Antequam verò ad ipsam propositæ materiæ tractationem accedamus, Dei auxilium intimè imploramus, quò velit huic labori clementissimè benedicere, l. 2. C. de Offic. præf. præt. l. 1. C. de vet. Jur. encl.

CAPUT I.
De Definitione

Commodati.

1. Omnis, quæ ratione suscipitur, de re aliqua institutio, debet à definitione proficisci, ut intelligatur, quid sit id, de quo disputetur, inquit Tullius lib. 1. Offic. Cum verò definitio quævis sit duplex, cùm Nominis, tùm rei, & posterior quidem rerum, prior tamen verborum tractatio esse debeat, l. 17. de legib. l. 1. pr. de J. & J. ideoque à definitione nominali, utpote quâ benè cognitâ, eò melius in ipsius rei perceptionem provehimur, Scal. Exercit. 1. sect. 1. initium faciemus.

2. Dicitur ergo commodatum quoad Etymologiam

A 2

gram-

grammaticam à commodare, logicè verò quasi cum modo datum, i.e. sub certa utendi forma & ratione, l. 17. §. 3. ff. b. t. Wesenbec. in parat. vel quasi ad commodum utens datum Sneid. in Inst. b. t. n. 2. Treutl. volum. 1. Disput. 24. th. 1. lit. G.

3. Perspectâ iam Etymologiâ necessum est, ut etiam quædam de Homonymia hujus vocis annotemus. Accipitur autem vox commodati dupliciter, vel materialiter pro re commodata, vel formaliter pro contractu, & tunc iterum, vel generaliter pro concessione rei ad usum, & commodatum dicitur, quasi alterius commodo datum, in quâ generaliori significatione etiam mutuum commodatum appellari potest. l. 2. C. de his qui ex publ. rat. mut. accept. l. 1. C. Theodos. quod jussu. Nobiliss. D. Hahn in Comment. ad Wesenbec. not. XIII. de reb. cred. ita quoque Cic. in Orat. ad Verr. 5. usurpat, ubi dicit: *Commodasti tritici modios sexaginta.* Vel specialiter pro concessione rei ad certum modum utendi, & dicitur commodatum, quasi cum modō utendi datum, & hæc posterior acceptio est hujus loci.

4. Nominis explicationem excipit nunc ipsius rei definitio. Definitur autem commodatum in specie sic dictum, quod sit Contractus realis, quo res gratis certi usus causa utenda, & eō finito in specie reddenda traditur. Magnif. & Nobiliss. D. Franzkius Jctus accuratissimus in Comment. ad ff. n. 8. b. t.

5. Generis vicini sustinet contractus realis. Contractus autem sumitur dupliciter: 1. generaliter, ut denotet quemvis actum, ex quo civilis obligatio oritur. l. 20. ff. de Judic. 2. specialiter, pro conventione habente propriam vim, atque efficaciam civilem obligationem, & actionem producendi. l. 7. §. 1. ff. de pact. Ampliss. atque Excell. Dn. Profes, Fautor atque Preceptor meus aeternum devenerandus in dicta-

dictatis ad Wesenbec. parat. de pact. In qua posteriori significatione hic accipitur.

6. Dicitur realis, quia ad ejus essentiam præcisè requiritur, ut accedat actualis rei traditio, ex commodato enim nisi traditâ acceptaque re non nascitur obligatio. *l. 1. §. 3. ff. de Oblig. & act. §. 2. Inst. quib. mod. re contr. oblig. Hotoman. in comment. Instit. ad d. §. 2.* Conventio igitur de re danda non sufficit, sed rei traditio obligationem inducit. *Donell. 14. Comment. c. 2.*

CAPUT II. De Personis commo- datum contrahentibus.

1. Celebratur hic contractus inter commodantem seu illum, qui rem utendam tradit & commodatarium seu illum, cui res utenda conceditur actuali rei traditione intercedente, adeoque commodans, & commodatarius causam efficientem commodati constituunt, quatenus ille huic rem prævio de rei concessione consensu tradit, & certum utendi modum præscribit.

2. Incunt autem hunc contractum omnes, qui sunt intellectu præditi, & plenum consensum quoad sui obligationem addere possunt. *l. 1. §. 3. ff. de pact. l. 55. ff. de Oblig. & act. Bocer. class. 2. disp. 11. th. 4.* Promiscuè igitur hunc contractum celebrare quivis potest, non attento discrimine sexus, aut potestatis sive patriæ sive dominicæ: Unde mulier æque est habilis ac masculus. *l. 24. §. 6. solut. matrimonios quemad. pet. l. 3. C. b. t. tam filius fam. quam paterfam. l. 39. ff. de Oblig. & act.* Servus proinde ac dominus, etiam ipso domino ignorantे & invito. *l. 14. ff. eod. tit.* nec modò bona fidei possessor, sed etiam fur sive prædo.

l. 15. l. 16. ff. b.t. Item qui usumfructum, habitationem vel
aliam servitutem habet. *l. 1. §. 1. ff. b.t. l. 8. §. 5.* de precar.
§. 1. Inst. de Usu & habitat. Pupillus tutoris autoritate acce-
dente. *l. 9. pr. ff. de auct. & consens. tut. l. 1. §. 2. b.t. l. 43. de*
Oblig. & auct.

3. Hactenus de personis, quæ licetè hunc contractum
ineunt, superest igitur, ut videamus de iis, quæ commo-
dere prohibentur, ad illarum censum referuntur 1. *infan-*
tes, utpote omni intellectu destituti. *§. 9. Inst. de Inutil. sti-*
pul. 2. *Furiosi*, qui in continuo furore sunt omnique ca-
rent intellectu. *l. 14. de Offic. Presid. arg. §. 8. Inst. de inutil.*
stipul. si enim dilucida habent intervalla, tempore inter-
missi furoris, commodatum celebrare non prohibentur,
quia cessat causa prohibitionis. 3. *Prodigi*, quibus decretò
Magistratùs bonis interdictum est. *l. 1. pr. l. 16. §. 1. de curat.*
furios. l. 6. ff. de verb. oblig. l. 12. in fin. ff. de tut. & rat. distrahab.
l. 40. de R. J. 4. *Pupilli*, neglecta tutorum, quos habent,
autoritate, ad hunc effectum, ut teneantur actione com-
modati contrariā. *l. 1. §. 2. ff. b.t.* nisi locupletiores facti
fuerint, vel dolo quid in re commodata commiserint. *l. 2.*
ff. de fidejuss. l. 41. ff. de dol. mal. tunc enim efficaciter conve-
niuntur, in quantum locupletiores facti sunt. *l. 3. pr. ff. b.t.*
Denique 5. ipse etiam dominus rem propriam commoda-
tò accipere nequit. *l. 45. ff. de R. J. l. 15. ff. depos.* quia is,
cujus res est propria, sibi illam animo domini possidet, ac
proinde alterius nomine in eadem possessione esse non
potest. *arg. l. 3. §. 19. ff. de acquir. possess.* *Henric. Hænon. lib.*
3. disput. 7. ad l. 45. ff. de R. J.

CAPUT III. De Objeto.

1. Perlustratis jam personis, ordo postulat, ut dispi-
ciamus

etiam ut objecto seu materia commodati. Ob-
jectum autem non sunt res fungibles, sive res, quæ uten-
do consumuntur, sed corpora & ejusmodi res, quæ usu
non absumuntur. l.3. §. ult. ff. b.t. Ratio est, quia commo-
datum non transfert dominum, sed solùm usum & finitò
usu ipsa res restituenda est: Si autem res fungibilis com-
modatur, non ut fungibilis in hunc contractum venit,
sed ut corpus sine consumptione, aut pcpæ vel ostenta-
tionis gratia, ad usum adhibendum, cùm aliàs usu pro-
priò, verò ac non simulatò absumeretur. l.3. §. ult. l.4. ff.
b.t. Nobiliss. atque Excellentiss. D. Struvius Jctus solidissimus,
Fautor, Praeceptor atque Promotor etatèm colendus Exercit.
ad ff. 19. th. 4.

2. Veniunt autem in hunc contractum non solùm
res mobiles, v.c. vehiculum l.5. §. 15. ff. b.t. carruca l.17.
§. 4. b.t. equus, servus, l.5. §. 7. & 13. b.t. sed etiam soli seu
immobiles. l.1. §. 1. ff. b.t. §. 5. Inst. de Usu & habit. ut & in-
corporales. d. l. i. §. 1. ff. b.t. l.8. §. 5. l.15. §. 2. ff. de precar. Non
obst. l.17. de prescript. verb. Deinde non minùs res alienæ
quàm propriæ in commodatum veniunt. l.15. l.16. ff. b.t.
junct. l.8.9. eod. tit. adde Bachov. Disp. 24. th. 1. lit. C. Com-
modatum enim non est contractus dominii translativus,
sed tantùm hoc agitur, ut inter commodantem & com-
modarium obligatio nascatur, ad quod res aliena æquè
apta atque commoda est, quàm propria. Propriæ autem
quatenus tales ipsi domino commodatò dari non pos-
sunt. Conf. c. 2. n. 3. Notanter dicitur quatenus propriæ.
nam si res sit oppignorata, aut aliis ejus possessionem ha-
beat, nihil obstat, quò minus commodarius eam acci-
pere possit, respectu possessionis penes alium existentis.
arg. l.6. §. fin. ff. de precar. l.28. ff. de acquir. vel amitt. possess.

3. Aliter verò se res habet Jure Saxonico Land Recht
lib.

lib. 2. art. 60. ubi possessio vel Dominium transire videtur
in commodatarium, quando traditur, si Commodatarius
rem sibi commodatam tertio alicui vendat, aut quovis
modo alienet, ipsum dominum commodantem nullam
habere actionem contra tertium possessorem, in quem rei
commodatae alienatio facta est, sed oportere eum agere
contra commodatarium. Quem textum quidem *Mattb.*
Coler. in decis. Germ. decis. 7. n. 7. ita accipiendum esse exi-
stimat, quatenus scil. ille tertius, in quem alienatio rei
commodatae facta est, fuerit in bona fide & rem alienam
esse ignoraverit. Verum nos sententiam *Zobel. in different.*
Jur. Civ. & Saxon. part. 2. different. 32. amplectentes dici-
mus hoc loco *Jus Saxon.* esse irrationabile & quandam ab-
surditatem fovere. 1. quia actus non potest operari contra
intentionem agentium, at in commodato non hoc agitur,
ut dominium transferatur vel possessio. §. 5. *Inst. de Inter-*
dicte. l. 8. b. t. 2. exinde etiam sequeretur casum fortuitum
in hoc contractu pertinere ad commodatarium. Neque
explicatio *Coleri* rectae rationi convenit, quia commoda-
tarius est in mala fide, & nemo potest dominium & pos-
sessionem in alium transferre, quam ipse non habet. l. 60.
de acquir. rerum Domini. Deinde verum dominium ma-
net apud commodantem. E. vindicare potest. l. 23. *de*
R. V. Confer. Nobiliss. Dn. Hahn. Comment. ad Wesenbec.
N. 7. b. t.

CAPUT IV.

De Forma Commodati.

1. Forma Commodati est duplex, alia generatis, alia
specialis. Generalis consistit in actuali rei commodatae præ-
statione. §. 2. *Inst. quib. mod. re contr. Oblig.* item l. 1. §. 3. *de*
Oblig. & act. Proinde si solum convenerit de re commo-
datò

74

datò danda, nec statim accedat rei traditio & acceptatio
nulla ex hoc contractu obligatio inducitur. *Donell. 14. Com-*
ment. c. 2. Differt igitur in hoc à contractibus consensuali-
bus, utpote in quibus actualis rei traditio non est præcisè
necessaria, sed modò requiritur, ut partes in id, quod agi-
tur, consentiant.

2. Forma specialis in quatuor requisitis consistit,
quorum primum est, gratuita rei concessio. §. 2. *Inst. quib.*
mod. re contr. oblig. l. 17. §. 3. ff. de prescript. verb. l. 5. §. 12. ff. b. t.
Commodare enim est officii & liberalitatis. *l. 17. §. 3. b. t.*
mercede verò interveniente tollitur beneficium, tollitur
gratia. *l. 1. §. ult. mandat.* Proinde si merces pro usu rei
datur, aut constituitur, non commodatum sed locatio est.
d. §. 2. Inst. quib. mod. re contr. oblig. Differt igitur in hoc
à locatione conductione. Honorarium tamen aliquod
pro remuneratione præstiti officii commodator accipere
haud prohibetur, cùm gratuitorum contractuum natu-
ram non immutet. *l. 6. pr. ff. mandat.*

3. Secundum requisitum est certus & determinatus
utendi modus. *l. 5. §. 8. l. 18. §. 3. ff. b. t. §. 2. Inst. quib. mod.*
re contr. oblig. Modum autem utendi ille præscribe-
re potest, qui beneficium tribuit. *d. l. 17. §. 3.* Et hâc
notâ distinguitur i. à contractu pignoris & contractu de-
positi, in quibus res non usus, sed securitatis aut custodiæ
gratia restituenda traditur. Deinde precarium, licet aliás
commodato simile dicatur in *l. 1. §. 3. ff. de precar.* quia
utrobique res gratis utenda. *l. 17. §. 3. b. t. l. 14. ff. de precar.*
& ut plurimum ad utilitatem accipientis conceditur. *l. 5.*
§. 2. tit. Differt tamen ab ipso cùm in aliis, tûm etiam ma-
xime in hoc, quòd in commodato usus est certus & deter-
minatus, in precario verò incertus & infinitus. *l. 1. ff. de*
precari. l. 5. §. 8. l. 10. & d. l. 17. §. 3. in fin. ff. b. t. Unde etiam

B

Domi-

Domino pro lubitu, nullâ obstante temporis adjectione
precarum revocare licet. l. 1. l. 2. §. 2. l. 12. pr. ff. de precar.
quod tamen cum aliquo temporis laxamento ex æquo &
bono est accipendum, ne quis sub prætextu liberalitatis
damnum sentiat, quod ex quantitate rei, quæ præcari
rogatur, æstimandum est. Magnif. D. Frantz. Comment.
ad ff. n. 18. b. t. Confer. Covarr. 3. variar. refolut. 15.

4. Denique exinde etiam hoc fluit, quod, si commo-
datarius re commodatâ aliter utitur, quam convenit, sive
ad aliam rem, sive diutiùs aut longius id faciat, furtum
committat. l. 5. §. 8. l. 14. ff. b. t. l. 40. l. 71. ff. de furt. §. 6. Inst.
de oblig. quæ ex delict. nasc. nisi existimet, se non invito Do-
minó id facere. l. 67. pr. ff. de furt. In dubio tamen præ-
sumi debet, Dominum contradictum esse. l. 48. §. 3. ff.
de furt. cùm nemo res suas facile jactet. l. 25. pr. ff. de probat.
Aliter verò se res habet Jure Saxonico, quod hoc in casu
commodatarius furti non tenetur. Land Recht lib. 3. ar-
tic. 22. Reinhard. part. i. different. Jur. Saxon. 24. Sed ad in-
teresse duntaxat obligatur. d. artic. 22. ~~cum bono?~~

5. Tertiò ad formam hujus contractus requiritur,
ut commodatarius eandem in specie sive individuo rem,
quam utendam accepit, commodanti restituat. l. 2. pr. ff.
de R. C. §. 2. Inst. quib. mod. re contr. oblig. l. 1. §. 15. ff. de oblig.
Et act. ratio est, quia per commodatum non transfertur
dominium, sed commodans & possessionem & proprie-
tatem rei commodatæ retinet, unde etiam comoda-
tarius de ipsa re in specie restituenda tenetur. dd. tt. Secus
verò est in mutuo, utpote in quo res fungibilis ita traden-
da est accipienti, ut dominium ejusdem in eum transfe-
ratur. pr. Inst. quib. mod. re contr. oblig. l. 2. §. 2. l. pen. ff. de
reb. cred. Indeque accipiens obligetur, ut res eadem in
genere tantum in eadem quantitate & qualitate redde-
tur,

27

tur, d. pr. Inst. quib. mod. re contr. oblig. l. 2. l. 3. l. 30. ff. de reb.
cred. quamvis ea apud debitorem casu fortuito perierit.
l. 11. C. de reb. cred. §. 2. Inst. quib. mod. re contr. oblig. quia
debitor rei mutuatæ factus est dominus & non debetur
species, sed genus, quod interire non potest. Bald. in d. l. 11.
Commodatarius verò, quia res commodata ejus non fit,
eandemque in specie restituere tenetur, casum fortuitum
non præstat. l. 18. b. t. vid. infra c. 5. n. 3.

6. Quartum requisitum consistit in eo, ut res com-
modata finitò usu & tempore restituatur, l. 17. §. 3. l. 5. pr.
ff. b. t. l. 3. C. b. t. sive hoc tempus sit verbis expressum, sive
tantum temporis tacitè subin collectum, quantum usus
rei præstitutus postulat. d. l. 17. §. 3. Quæ adjectio hunc
habet effectum, ut tempore elapsò commodatum avoca-
ri possit. d. l. 17. §. 3. l. 5. pr. ff. b. t. quamvis commodata-
rius re commodatâ nondum sit usus. arg. l. 17. §. 2. b. t. l. 203.
ff. de R. J. Quod etiam obtinet, etiam si commodatarius
propter adversam valetudinem, vel aliud quoddam ob-
staculum illâ uti non potuerit, & extra culpam sit. Bart. in
l. 15. §. 3. n. 6. b. t. Dominus enim agit de damno vitando,
nè diutiùs, quām sibi placuit, usu rei suæ careat; commo-
datarius verò de lucro faciendo, ut sibi re alienâ uti liceat;
talis itaque contingens casus magis officere debet com-
modatario quām domino. l. 11. §. 6. de minor. Magnif.
D. Frantz k. Comment. ad ff. n. 19. b. t. Magnif. ac Nobiliss.
D. Richt. tract. de contract. disput. 4. th. 1. lit. D.

7. Hactenus de iis, quæ ad substantiam hujus con-
tractus pertinere videntur, adjiciemus nunc etiam acci-
dentalia, ad quæ potissimum referenda veniunt pacta,
quibus subinde commodatum informatur. Horum verò
alia sunt licita & permissa, alia illicita & prohibita. E nu-
mero verò pactorum permissorum sunt. 1. Ut res certò

locō & tempore restituatur, quod hunc habet effectum, ut in æstimando damno ob rem non sic redditam & ejus ratio habeatur. l. 5. pr. ff. b. t. 2. Huc etiam pertinet, si conventum sit inter partes contrahentes de casu fortuito præstanto, qui prævideri non potest, aut cui præviso non potest resisti. l. 1. C. b. t. l. 18. pr. ff. b. t. l. 1. C. depos. l. 6. C. de pign. act. l. 7. §. 15. de pact. l. 39. ff. mandat. quia alias regulariter à nullo præstatur, ac res perit suo domino. l. 23. de R. J. l. 9. C. de pign. act. l. 18. pr. ff. b. t. §. ult. Inst. quib. mod. recontr. oblig. l. 32. ff. de negot. gest. l. 1. C. b. t. & passim. Unde nullum omnino est dubium, quin inter accidentalia hujus contractus rectè referri possit. 3. Quando pactum intervenerit ne culpa præstetur. l. 5. §. 2. & 10. ff. b. t. d. l. 23. de R. J. 4. Si res æstimata data sit. l. 5. §. 3. l. 18. pr. ff. b. t.

8. Ad pacta illicita refertur, quando convenerit, ne dolus præstetur, quia illa conventio bonæ fidei honestisq; moribus refragatur, ideoque non est permittenda. l. 17. pr. ff. b. t. l. 23. de R. J. l. 1. §. 7. ff. depos. l. 27. §. 3. & 4. ff. de pact. De præterito autem dolo pacisci & actionem quæsitam remittere, non est prohibitum. l. 7. §. 14. d. l. 27. §. 4. ff. de pact.

CAPUT V: De Fine.

Perspecta jam commodati formâ, paucis etiam ejus finem attingemus, omnia enim ex fine, cuius gratia fiunt, dijudicari debent. Est itaque finis hujus contractus, ut communicatô rerum usu hominum necessitatibus subveniatur. *Wesenbec. in parat. n. 6. b. t.* Impossibile enim est, ut quilibet sibi ipsi res, in hac ærumnosa vita necessarias comparare queat, tum propter rerum varietatem tum propter æstimationem. Ideoque adinventum est bene-

beneficium hocce commodati, ut indigentia hominum
in necessitate subinde constitutorum subveniatur.

CAPUT VI.

De Obligationibus commodati.

1. Obligatur itaque ex hoc contractu principaliter ille, cui res utenda conceditur, ad rem commodatò datam finitò usu & tempore elapsò, [quod vel expressè adjectum vel ad usum rei præstitutum necessarium colligitur]. eandem in specie seu individuo reddendam. *l. 5. pr. l. 17. §. 3. b. §. 2. Inst. quib. mod. re contr. oblig.* & quidem non factam culpâ ipsius deteriorem. *l. 3. §. 1. b. t.* si enim commodatarius re commodata usus sit in eam rem, in quam utendam accepit, nec ulla culpa intercesserit, veluti si equus usque ad certum locum utendus datus in ipso itinere deterior factus sit sine culpa commodatarii, tunc non tenetur. *l. 10. pr. l. ult. b. t. Vinn. ad §. 2. Inst. quib. mod. re contr. oblig.*

2. Ex dictis jam facile colligere est, in re commodata [ejusdemque accessorio. *l. 5. §. 9. ff. b. t.*] damna dolo, culpâ non tantum lata & levi, sed etiam levissimâ commodatarii commissa præstanta esse. Et hæc culpa levissima regulariter in hoc contractu præstanta est à commodatario, ejus enim causâ regulariter commodatum contrahitur. *l. 5. §. 2. l. 18. ff. b. t. l. 23. de R. J.* Quoniam autem contra commodatarium lex præsumit. *arg. l. 6. §. 9. ff. de Edend.* ideoque ille diligentiam suam probare tenetur, maximè in casibus, qui cum culpâ conjuncti esse solent. *Vinn. in Comment. ad §. 2. Inst. quib. mod. re contr. oblig. Peretz. Praelect. in Cod. n. 12.*

32 Quoniam autem hic contractus non semper lo-
lius commodatarii [quod tamen plerumque fit. l.5. §. 2.
b.t.] sed quandoque solius commodantis, quandoque et-
iam utriusque contrahentis gratia celebratur, ideo etiam
non semper levissima culpa est præstanta. Nam si res ac-
cipientis solùm gratia commodatò datur v.g. si quis spon-
sæ vel uxori, quò honestiùs ad se dederetur, commodet,
dolus & lata tantum culpa præstatur. d.l.5. §. 10. l.10. §. 1. ff.
b.t. Deinde si utriusque contrahentis causa contractus sit
initus, puta si socius socio vasa argentea, quibus in com-
muni convivio opus habet, commodet, contrahentes sibi
invicem levem culpam præstant. l.18. pr. vers. at si utri-
usq; ff. b.t.

4. Casus fortuitus est commodantis, ut domini. l.5.
§. 4. & 7. l.17. §. 1. l. 20. ff. eod. tit. Limitatur I. Nisi expressè
inter contrahentes convenerit, ut casus præstetur. l.1. C.
b.t. l.18. pr. ff. eod. tit. l.1. C. depos. l.6. C. de pign. act. quam-
vis casus, qui contingere possunt in specie non sint ex-
pressi. Et qui se omni periculo subjicit, omnes casus in-
distinctè præstare tenetur. arg. l.15. §. 2. ff. locat. conduct.
l.78. §. fin. de contrah. empt. Nobiliss. D. Struvius Exercit. 14.
ad ff. th. 43. II. Si in damno fatali res proprias prætulerit
commodatis. l.5. §. 4. in fin. ff. b.t. III. Si dolus vel cul-
pa commodatarii casui causam dederit. l.5. §. 4. & 7. b.t.
l.1. §. 4. ff. de oblig. & act. l.5. l.9. C. de pign. act. IV. Si mor-
ta casum præcesserit. c.unic. §. de commodat. l.12. §. 3. depos. l.
2. C. de peric. & commod. rei vend. l.8. §. 6. ff. de precar. Ex-
cipitur 1. nisi quis habeat justam causam retinendi.
arg. l.21. de usur. 2. Si eodem modo res, etiamsi domino
fuisset restituta, apud ipsum periisset. l.14. §. 1. ff. depos. l.23.
ff. de V.O. V. Si res æstimata data fuerit. l.5. §. 3. ff. b.t.
l.unic. §. 9. in fin. C. de rei uxor. act. l.5. l.10. de Jur. dot, licet in
specie

579

specie de aestimatione praestanda nihil convenerit. *Magnif.*
D. Frantz. in Comment. ad ff. n. 44. b. t. Bachov. disp. 24.
tb. 3. Huc etiam pertinet damnum injuria ab aliis illarum, quod, quod minus inferretur, nulla cura ac diligentia potest caveri. *I. 19. b. t. l. 31. de act. empt. l. 41. ff. locat. cond.*

5. Denique hic etiam queri solet, an commodatarius culpa, a nuncio, cui rem ad commodatorem perferendam tradidit, commissa teneatur? *Disting.* aut enim ipse commodator elegit vel misit aliquem, per quem res ad ipsum perferretur, & culpa ipsius erit commodatoris. *I. 10. §. 1. in fin. I. 12. §. 1. ff. b. t.* aut commodatarius, cui voluit, rem ad commodantem perferendam commisit, & ipse quoque, si sui causa commodatum accepit, culpam praestabit, quod non tam idoneum hominem elegerit, ut recte ad dominum perferri possit. *d. I. 10. in fin. I. 11. I. 12. §. 1. ff. b. t.* Si vero tam idoneo servo dedisset rem ad dominum referendam, ut non debuisset quis existimare futurum, ut a quibusdam malis hominibus deciperetur, commodatarius est extra culpam, & detrimentum erit commodantis. *I. 10. ff. b. t. Scotan. Disput. 32. tb. 17.*

6. Secundariò vero & accidentaliter ex hoc contractu obligatur commodans commodatario ad damna, quae ex re commodata passus est, resarcienda, vel ad impensas in rem commodatam factas refundendas. Damna autem incurrit commodatarius. 1. Si usum rei commodatae intempestivè auferat vel re commodata eum planè non patiatur uti. *I. 17. §. 3. b. t.* licet quidem ab initio commodatum sit liberæ voluntatis, tamen ex postfacto fit necessitatis & tenetur commodans liberum usum praestare, ad quem res commodata destinata est. *d. I. 17. §. 3.* nemo enim potest consilium suum mutare in alterius injuriam. *I. 25. ff. de R. J.* Nisi ipsem re sua indigeat, semper enim subest

subest hæc tacita conditio. Justitia enim suum cuique ita
tribuit, ne distrahatur ab alterius justiori petitione. l. 32. ff.
de pos. & jus est justo melius. *Arist. lib. 5. Ethic. c. 14.* Ubi
tamen distinguendum est, aut enim prævidit, se ipsum re
commodatâ postmodum indigere, & repetere nequit,
quia censetur, illud incommodum subire voluisse in gra-
tiam commodatarii: aut non prævidit, & revocare pot-
est, nam commodans in contractu hoc gratuito non præ-
sumitur adeo liberalis fuisse, ut officeret propriis necessi-
tibus *vid. Nobiliss. Dn. Hahn. Comment. ad Wesenbec. n. XI.*
2. Si scienter res vitiosas commodaverit, indeque commo-
datarius damnum passus sit, v.g. si quis vasa vitiosa aut ser-
vum furem scienter commodaverit, qui postea commo-
datario furtum fecit. l. 17. l. 18. §. pen. l. pen. ff. b. t. l. 31. ff.
de pign. aet. Huc quoque pertinet quæstio, an latâ culpâ
rem vitiosam commodans teneatur ex obligatione se-
cundaria? *Bachov. ad Treutl. disput. 24. th. 4. lit. C. affirmat,*
ex hac ratione, quod lata culpa dolo comparetur, & satis
habeatur pro sciente, qui in lata culpa est, quæ sententia
quoad rigorem juris quidem vera est. Verum contraria
nobis videtur æquior, quia ignorans rem vitiosam com-
modavit, ideoque excusandus est, quod circa doli inter-
pretationem nos oporteat remissius versari. l. 61. §. 6. ff. *de*
furt. Quod autem lata culpa dolo æquiparetur, id verum
est maximè in eo, qui tenetur aliquid præstare ex contra-
ctu, unde ipse etiam utilitatem habet; Iniquum autem
videtur hoc casu, ubi vitium rei ignoravit commodator,
ipsi officium suum damnosum esse debere, cùm etiam
commodatarius in rei commodatæ bonitatem diligenter
potuisset inquirere. *Nobiliss. Dn. Hahn. ad Wesenbec.*
n. 12. b. t.

CAPUT

350

CAPUT VII. De Actionibus commodati.

1. Denique ad obtainendum id, ad quod contrahentes sunt obligati, & quod ex hoc contractu ipsis debetur, datur actio commodati duplex, una dicitur directa, quia ab initio statim ex commodato nascitur, ac per eam petitur id, quod principaliter in hunc contractum deductum est, vocatur etiam principalis & rectum commodati judicium. l. 18. §. fin. ff. b. t. Altera vocatur contraria, quia quasi ex post facto & per accidens ex commodato datur, ex æquitate scil. ut indemniti commodatarii consultatur, vetuti si necessarias in rem commodatam impensis fecerit, aut per causam rei damnum passus sit, quas impensis refundi, damnumque resarciri æquum est. l. 17. §. 3. l. 18. §. 2. l. pen. ff. b. t. Vinn. Comment. ad §. 2. Inst. quib. mod. re contr. oblig. n. 2.

2. Directa itaque actio commodati competit illi, qui rem commodatam dedit, licet ipse non fuerit dominus rei commodatae, ut prædo, fur. l. 15. l. 16. ff. b. t. adversus commodatarium ejusque heredes, ita, ut si plures sint, unusquisque pro ea parte, quâ heres est, conveniatur, l. 3. §. 3. ff. b. t. nisi unus habeat potestatem totius rei restituendæ. d. l. 3. §. 3. aut ex suo facto conveniatur. l. 17. §. 2. ff. b. t. Si duobus vel pluribus res indivisiè sit commodata, singuli, quia instar correorum debendi sunt, in solidum tenentur, tum quoad obligationem primitivam, quæ initiò ad rei restitutionem contrahitur, tum etiam quoad obligationem secundariam, quæ contrahitur ex postfacto ratione doli vel culpæ: Unius tamen solutione reliqui liberantur.

C

l. 5.

I. 5. §. ult. b. t. l. 1. l. 43. l. 22. ff. depos. l. 13. C. locat. Nobiliss.
Dn. Struve Exercit. ad ff. 19. tb. 9. Dn. Carpzov. 2. c. 26. De-
finit. 14. Scotan. Disput. 32. tb. 8. Non obstat l. 21. §. 1. ff. b. t.
ibi enim periculum inter commodatarios est divisum, &
commodans non singulorum fidem est secutus, sed ambo-
rum simul, adeoque actio commodati non datur adver-
sus singulos in solidum, sed adversus duos pro parte.
Magnif. Dn. Frantz k. comment. ad ff. n. 18. b. t. Nobiliss. D.
Hahn ad Wesenbec. n. 10. b. t.

3. Datur autem actio directa ad id, ut usu finito aut
tempore præscripto elapsa res commodata restituatur,
§. 2. Inst. quib. mod. re contr. ob sig. unà cum accessionibus
v. c. equam cum pullo, servum cum lance. I. 5. §. 9. Et 13.
ff. b. t. l. 14. §. 15. ff. de furt. fundum cum fructibus. l. 38.
§. 10. Et 15. ff. de usur. Quamvis de his in contractu nihil
expressè conventum sit, tamen quia solus usus concessus,
& contractus hic est bonæ fidei, meritò in eam venit, quod
alterum alteri ex æquo & bono præstare conveniat. Unde
in repetendo accessorio non opus est rei vindicatione, sed
hæc actio sufficit. Magnif. Dn. Frantz k. comment. ad ff.
n. 38. b. t. Et quidem restituenda est integra, non facta
[dolò puta, vel culpa commodatarii] deterior, nam res
quæ deterior redditur, reddita non censetur. I. 3. §. 1. l. 10.
pr. ff. b. t. Si verò res deterior facta, restituenda est cum eo,
quod interest commodantis, rem non fuisse deteriora-
tam. I. 3. §. 1. ff. b. t. & commodans rem suam deteriora-
tam recipere tenetur. arg. d. l. 3. §. 1. Nisi i. res ita sit de-
teriorata, ut non expedit commodanti, rem amplius ha-
bere, hoc enim casu summa ratio svadet, æstimationem
rei integræ à commodatario præstandam esse. Bachov. ad
Treutl. vol. 1. disput. 24. tb. 2. lit. E. Nobiliss. Dn. Hahn. ad We-
senbec. n. 10. b. t. 2. Si à Judice æstimatio rei commoda-
tæ

351.

tatæ facta fuerit, quæ hunc habet effectum, ut re deteriorata pretium solvatur, ut refert Magnif. Dn. Richter tract. de Contract. Disput. 4. th. 1. lit. G.

4. Sin res commodata planè peremta aut amissa est, æstimatio rei præstanta venit, nec invito domino res similis obtrudi potest. l. 17. §. fin. ff. b. t. æstimatio autem permittitur judicis arbitrio, & in ea, sicut in cæteris bonæ fidei judiciis tempus rei judicatæ spectandus est. l. 9. §. 2. b. t. Hoc autem accipiendum est de casu, quô res post litis contestationem perit, nam si ante litem contestatam perit, jurament ôin litem res æstimatur, quia Judex sine jurisjurandi delatione rem quæ non extat, æstimare non potest. l. 5. §. ult. ff. de in lit. jur. Bachov. ad Treutl. disput. 20. thes. 13. Si verò casu fortuito res peremta sive deterior facta est, liberatur commodatarius. l. 5. §. 4. & 13. b. t. l. 18. de peric. & commod. rei vend. l. 19. de oblig. & act. vid. supr. c. 6. n. 4.

5. Cum actione directa concurrit quoque ob rem deterioratam actio L. Aquiliae. l. 18. §. 1. ff. b. t. hâc tamen priùs intentatâ prorsus tollitur actio commodati, non contra. l. 34. §. 2. ff. de oblig. & act. Deinde ob mutatum rei commodatæ usum commodatarius etiam actione furti conveniri potest. l. 5. §. 8. b. t. quod tamen secundum distinctionem §. 7. Inst. de oblig. quæ ex delict. nasc. item l. 76. pr. ff. de furt. intelligendum est. Et plures aliæ, quas refert Just. Mejer Colleg. Argent. b. t. th. 16.

6. Sequitur actio commodati contraria, & datur commodatario adversus commodantem ejusq; heredes. l. 5. §. 8. l. 17. §. 1. & ult. l. 2. pr. ff. b. t. ad id, ut solvatur, quod interest commodatarii, rem commodatam ante explatum usum sive tempus præterlapsum, non fuisse ablatam vel subtractam, aut non fuisse viciosa, ubi tamen requi-

C 2

ritur,

ritur, ut scienter rem vitiosam commodaverit. l. 17. §. 3.
l. 18. §. 3. l. pen. h. t. l. 31. ff. de pign. act. l. 61. §. 6. ff. de furt.
2. Restituantur impensaæ majores necessariò in rem com-
modatam perpetuæ utilitatis causa factæ; non verò mo-
dicæ & temporales. l. 18. §. 2. h. t. 3. Si re commodatâ per-
ditâ, aut ab ipso commodatore surreptâ, commodatarius
pretium pro ea dederit, & deinde eadem in potestatem
commodantis venerit, rectè agitur, ut aut rem aut pre-
tium restituat. l. 17. §. ult. l. 21. pr. h. t. quô casu liberum
est commodanti, utrum rem, an pretium restituere ma-
luerit, quia in obligatione alternativa electio est penes
debitorem. l. 10. §. ult. de jur. dot. Bachov. ad Treutl. Disput.
24. th. 4. lit. D.

7. Quæritur hîc, an commodatarius compensationis
beneficio uti possit? Resp. Disting. vel enim compensatio
accipitur propriè pro retentione perpetua, vel impro-
priè, pro retentione temporali. In priori acceptione
sumpta locum non habet, quia est pro solutione. l. 4. ff. qui
pot. in pign. l. 54. ff. de solut. & liberat. species autem pro spe-
cie aut quantitas pro specie solvi non potest. l. 2. §. 1. ff. de
Rei. vindic. E. nec compensari; Nisi æstimatio rei com-
modata sit præstanta, & tunc rectè compensatur ea cum
alio debito liquido. arg. l. 11. C. depos. l. fin. pr. & §. 1. in C.
de Compens. In posteriori verò significatione accepta lo-
cus est compensationi, & commodatarius rem commo-
datam ob impensas in eam factas tamdiu retinere potest,
donec ipsi à commodatore satisfiat. l. 18. §. ult. h. t. Confer
Magnif. Dn. Frantz k. Comment. ad ff. n. 19. ejusdemq; Exer-
cit. 9. quest. 7. quod adeo verum est, ut, si commodator
rem commodatam surripuit, teneatur actione furti. l. 15.
§. ult. l. 59. ff. de furt.

8. Concurrit cum hâc actione contraria Rei vindi-
cacio,

35

catio, veluti si commodatarius pro re deperdita pretium dederit, & deinde eadem in potestatem commodantis pervenerit, quia aestimatione soluta dominus rei factus est. l.5. §.1.b.t. l.46. & 47. ff. de rei vind. Deinde etiam actio ex stipulatu, si commodator caverit se rem reper tam restituturum. l.13. pr. b.t. Item actio furti, si commo dans rem commodatam, quam commodatarius ob impensas in eam factas aliasve justas causas retinet, clam abstulerit. l.15. §. ult. l.59. ff. de furt.

9. Finitur tandem & dissolvitur commodatum potissimum tribus modis. 1. revocatione rei commodatō datæ, & quidem tempestivâ. l.17. §.3. b.t. vid. supra cap. 6. n. 6. 2. Morte ejus, cuius gratia res commodata est. *Sebast. Medic. tract. Mors omnia solvit part. 2. conclus. 22. n. 62.* 3. Rei commodatæ interitu, quem probare debet commodatarius, quô probatô, agens commodans ostendat, quôd commodatarii culpâ vel dolo res illa interierit. arg. l.32. §. species 5. ff. de legat. 2. Et hæc de præsenti materia pro ingenii tenuitate sufficient. D.T.O.M.

sit laus, honor & gloria...

Q Uod tua *Juridicæ* mens acriter incubet
Arti, (Themistos
Egregius labor hic demonstrat. Agona
Omnibus lætis intras, & tela laceassis
Docta; Tibi meritô sic *Niceteria* spondet,
Et caput obnubet Themis æternante brabeo.

Per Eximio Dn. Autori grat.

P R A E S E S.

Ad

Ad Eximium Dn. Respondentem.

Quid COMMODATUM sit, quibusque personis
Sit contrahendum, queque Commodatarii,
Quæ Commodantis munia atque sint partes;
An mente captus, an pupillus infansque,
An prodigus patrimoniique profusor
Aut commodare, aut commodata cuiusquam
Capere sit aptus: quæque res dari possint
Capiue: dum sollerter eruditeque
Exponis: Opto, quam studiis modo, HENCKELI,
Operam locasque commodasque, permultum
Honoris atque commodi TIBI gignat.

JO. ANDREAS BOSIUS
P. P.

QVI sibi conatur meritos virtutis honores
Quærere, ei Phœbus semper amicus erit;
Qui per tesqua meat, sacris vigilatque Camœnis,
Serta ejus meritis præbet Apollo comis;
Excolit & doctæ qui pingua rura Minervæ,
Nil isti deerit, fata nec astra ruent
Illiūs in tectum, justos cùm pendat honores,
Et summos titulos Dia Minerva paret:
Et sic Sicelidum semen Tibi surget, Amice,
Usque quod in campis nascitur Aonius.
Nempe dabit Phœbus studiorum præmia digna:
Præmia, quæ gnavis suppeditare solet.
Sic quoque dum cathedrâ facundo differis ore,
HENCKELI, astrisonus Jupiter haud deerit.
Præsentes ausus idcirco JOV A secundet,
Comprecor, ut patriæ promptus adesse queas.

His

353

His addo hoc votum: Non raro prospера quæque
Assume, & vitâ Nestora vince simul!
Sed quid multa loquar, cùm clauserit omnia votum?
HENCKELI salve, vive, vale atque vige!

Honoris & benevolentiae ergo Politissimo Dn. Re-
spondenti, Fautori atque Amico suo haut
vulgariter dilecto tenui Mu-
sa acclamat

M. Henningus Volkmar/Gosla-
riâ-Saxo, SS. Theol. Stud.

Sic est! Ut primo si quem Natura sub ortu
Indole præ reliquis nobiliore notat;
Conamen, radiis veluti fulgentibus, omne
Prodat, & ingenii spargat ubique faces.
Præstat id HENCKELIUS, ductu dum Præsidis, Ampli
BECHMANNI, Legum pulpita docta petit;
UT ENDUM que DAT i naturam differit, & jus
Monstrat, & obstantes semovet arte Locos.
Strenuus ergo mica! Laudem certamine tolles,
Pro merito tandem Præmia digna feres.

Hisce

Præstantissimi nec non Eruditiss. Dn. Aut. Respond.
Amici sui Pyladæi, Academiæ τῆς ἀπαξῆς
gratulabundus applaudebat

Johannes Christianus Mackius
Coburgensis Fr. Philiarctus.

Heim-

Helmstadi, quod nec, nec Jena degener hospes
Vixeris HENCKELI, non sine laude probas:
Quippe dati utendum naturam, Præside CLARO
BECHMANNO, monstras, publicitusque doces,
Eximiam certò laudemque decusque mereris,
Fautores laudant nec mea Laus deerit.
Gratulor, & Superos veneror, Tua cœpta secundent,
Atque Tibi tandem digna brabea ferant.

Boni omnis ergò Præstantiss. & Doctiss. Dn. Respon-
denti, Amico suo certissimo de primo in
Palæstra Iuridica periculo gra-
tulabundus fundebat

Johannes Henricus Müller Rho-
dâ-Thuringus, SS. Theol. Stud.

F I N I S.

Ka 3047.

X2614847

WDA

